

AMIGOS DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
voortbetsaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentie van 1 tot 7 regels
fl. 0,50. voortelken regel meer fl. 0,075.

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:

P. JOLY & J. MARTIN.

61, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarten foí Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10,— pa aña.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada
regel mas fl. 0,075.

Subsidie voor de "Bijzondere School."

Aan het slot van ons voorgaand artikel over het goed recht der subsidie voor de *Bijzondere School* uitten wij den wensch, dat hierin voor de *mingegoeden* onzer Kolonie weldra een zoo gewenschte verandering en verbetering komen mocht. Wij leggen nadruk op *mingegoeden*. De *gegoeden* immers hebben het breed. In het laatst bij den Kolonialen Raad ingediend wetsontwerp toch werd door het Gouvernement berekend, dat voor ieder kind, — en hieronder zijn die der *gegoeden* — dat de Openbare School bezocht uit de Koloniale Kas 60 gulden voor zijn onderwijs werd betaald en op deze basis werd — onder zeer bezwarende voorwaarden — den kinderen der *mingegoeden* 8 gulden aangeboden.

Springt de wanverhouding hier niet aanstonds in het oog? Wie pleegt de hand uit te steken naar een aalmoes? En toch werd op dat wetsontwerp afgedongen. Wellicht werd door de leden van den Kolonialen Raad, die het afzonderlijk onderzoeken en beoordeelen moesten, de bezwaarlijkheid der uitvoering ingezien en adviseerden zij om die reden tegen. Hoe dit zij, tot heden blijft de toestand dezelfde: de Koloniale Kas betaalt voor elk kind, dat gebruik maakt van het onderwijs, dat op de Openbare School gegeven wordt — en dit zijn de *gegoeden* — jaarlijks 25 gulden; voor de meesten die op de Katholieke scholen onderwijs genieten — en dit zijn de *armen* — niet meer dan een rijksdaalder per hoofd en per jaar!

Hier geeft de taal der cijfers meer te verstaan dan onder woorden kan gebracht worden. Hier blijkt duidelijk dat geen rekening wordt gehouden met de rechtvaardigheid en billijkheid, die wij niet genoeg in het licht kunnen stellen. Herinneren wij ons, wat vijf jaar geleden op het gebied van onderwijs tot stand kwam in het Moederland. Toen kwam er uitzicht op verbetering. Meer dan dertig jaren had Nederland gezocht onder de drukkende schoolwet, die den invloed der ouders op het onderwijs hunner kinderen keerde en waarin de godsdienstige opleiding, in plaats van door den Staat bevorderd te worden, door hem werd tegengewerkt.

Men denke hier slechts aan de nederlandsche schoolwet van 1857, die aan de zoogenaamde confessio-

neele scholen den oorlog verklaarde en vooral aan die van 1878 — de wet van Kappeyne — waarin aan het christelijk deel van Nederland ondubbelzinnig te verstaan werd gegeven, dat alleen de neutrale of godsdienstlooze school, met uitsluiting van alle andere, op den steun der Regeering te rekenen zou hebben.

De stem van honderdduizend katholieken, van even zooveel geloovige Protestanten, het protest hunner volksvertegenwoordigers vermochten daartegen niets. De wet werd uitgevoerd en daarmee de rechten van een groot deel des volks miskend.

Eindelijk werd in 1888 een anti-liberale meerderheid naar de Tweede Kamer gezonden en deze, gesteund door 16 liberale leden — die wel door Mr. Levy, president van den politieken kring „Burgerplicht”, voor „verraders” werden uitgemaakt, maar die het niettemin beter vonden ten halve te keeren dan ten heele te dwalen — trachtte op het stuk der schoolwetgeving een wijziging tot stand te brengen, waardoor de belangen der Natie zouden bevorderd en onder meer dan een opzicht herstel van grieven zou worden geschonken.

Voetstoots ging dit echter niet. Een vreeselijke beweging tegen de in wording zijnde nieuwe schoolwet werd op touw gezet en nam weldra reusachtige verhoudingen aan. Vooral de ultra-liberale bladen spuwden vuur en vlam. De meest bezadigde echter en niet minder begaafde liberalen, waaronder professoren als bv. Buys en Fruin, adviseerden voor de aanneming der nieuwe schoolwet. Zóó kwam het, dat het wetsontwerp tot wijziging van enkele artikelen der onderwijswet, door het christelijk ministerie Mackay in April van het jaar 1889 den Kamers voorgelegd met groote vreugde in den lande werd ontvangen.

Hier ging men uit van het *echt* liberaal beginsel van rechtsgelijkheid. Geen bevoorrechtiging werd bedoeld van de Openbare boven de Bijzondere School, maar zooveel mogelijk gelijkstelling. Geen afbreking van de Openbare School, zooals zij door de Grondwet werd geeischt, maar verbetering van wat ook in die school minder goed was gebleken. Geen voortzetting van het verkeerd stelsel, om door den Staat in alles te laten voorzien, ook zelfs in het onderwijs van de kinderen der *gegoeden*, maar huldiging van het beginsel,

dat zij, die daartoe in staat zijn, zelf in de kosten van het onderwijs hunner kinderen moeten voorzien. In één woord, wat binnen de perken der Grondwet gegeven kon worden, wilde deze Onderwijswet geven en daarvoor waren allen dankbaar. De bijzondere school ging van dien dag minder bezorgd de toekomst te ontmoeten. Veel leed was geleden, een blijder verschiert opende zich.

Wanneer zal dit ook in onze Kolonie zich openen? Gelijk onze globale berekening der kosten van ons Openbaar Onderwijs niet dubbelzinning aanduidde, bedeeft het Bestuur uit volle beurs het Openbaar Onderwijs der *gegoeden*, terwijl de kinderen der *mingegoeden* karig worden bedacht.

Ons Koloniaal Bestuur toone eindelijk eens het wel te meenen met het onderwijs der *mingegoeden* kinderen en verleene het die hulpmiddelen, die tot instandhouding en verbetering noodzakelijk zijn.

De kleine Joachim.

Zeventig of meer jaren geleden passeerde een rijtuig langs den weg tusschen Anant en Carpinete. Het bevatte een zwakken knaap, onlangs van een ziekte hersteld, en zijn leermeester. Aan den voet van een heuvel gekomen, ontwaarden zij een armen jongen in een herderspak gekleed, geheel met stof overdekt en weenende alsof hij groote pijn leed. Dit was niet te verwonderen, want een zijner bloote voeten was zeer gezwollen en bloedde aanhoudend. Zoodra het rijtuig genaderd was hield het stil, en de zwakke knaap sprong uit het rijtuig en vroeg den kleinen herder naar de oorzaak van zijn lijden. Het kind antwoordde, dat het door een melkwagen overreden was en dat de voerman, zonder naar hem te zien of zich om het ongeval te bekommeren, zich haastig had uit de voeten gemaakt.

„En ik kan niet verder meer gaan,” zeide hij. „Mijn voet doet zoo zeer.” De knaap, een afstammeling uit een adellijk huis, werd door medelijden bewogen, en zich een weg banende door de doornen, die den weg van een kleinen waterstroom scheidden, vulde hij zijn pet met water, droeg het naar den gewonden knaap, opdat hij zou kunnen drinken, wiesch daarna den bezerden voet en wond er zijn fijnen zakdoek om.

„Waar woont gij?” vroeg hij. De herdersjongen wees naar een klein dorp, hoog tegen een heuvel. „Ge kunt daar zonder hulp niet komen,” zei de kleine Samaritaan. „Ik zal u met mij naar Carpinete nemen, waar men uw voet naar behooren zal verbinden.” De gewonde jongen antwoordde met een vriendelijken, dankbaren

glimlach en werd in het rijtuig geplaatst.

„Joachim,” vroeg de leermeester, „wat wilt ge nu beginnen?”

„Ik ga doen wat ieder christen mensch zou doen. Kunnen wij dien gewonden jongen aan den weg laten liggen?”

„Maar wat zullen uw ouders wel zeggen?”

„Wat anders kunnen zij zeggen dan dat ik goed gehandeld heb? Is het iets buitengewoons lijdenden, te helpen?”

De leermeester was innig tevreden. Hij gaf zijn leerling een vriendelijk tikje op den schouder, en het rijtuig rolde voort.

Toen zij thuis kwamen, stond Joachims moeder voorzeker verbaasd bij het zien van den gehavenden en bebloeden jongen, dien haar zoon had megebracht; maar toen zij de gebeurtenis hoorde en de dankbaarheid op het kinderlijk gelaat las, liet zij onmiddellijk den familielidokter halen, die den bezerden voet verpleegde.

Joachims aangezicht schitterde van vreugde.

„Heb ik niet goed gedaan, moeder?” vroeg hij.

„Mijn kind, gij hadt niet beter kunnen handelen.” En zij drukte hem aan haar hart, terwijl tranen van vreugde haar wangen overstroomden.

De jongen, die door het lijden van een vreemdeling zoo diep bewogen werd, is thans Paus Leo XIII, en onder al de edelmoedige daden, waarvan zijn leven vol is, schittert bovenstaande als een ster. De doorluchtige Paus is een waardige ontwikkeling van het goedhartige kind. En nu, terwijl de wereld zijn gouden jubilé viert, is het aangenaam, nogmaals het treffend voorval van den kleinen Joachim te herdenken. God koos hem, om de wonden der menschheid te heelen, gelijk hij den herdersjongen verzorgde, en gaf hem een hart groot genoeg om medelijden te hebben met het lijden der geheele wereld.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

VERGADERING

VAN DEN KOLONIALEN RAAD

op Dinsdag, den 9n. Mei 1893 ten 8½ ure des voormiddags tot opening van de vergadering van den Kolonialen Raad voor het zittingjaar 1893-1894.

Gouvernement van Curaçao.

Beschikking van Donderdag,
den 4n. Mei 1893.

No. 285.

DE GOUVERNEUR.

Gelet op art. 77 van het Regeeringsreglement dezer kolonie, waarbij bepaald is, dat de vergadering van den Kolonialen Raad jaarlijks op den tweeden Dinsdag van de maand Mei te Willemstad, op het eiland Curaçao door of namens den Gouverneur wordt geopend;

Heeft goedgevonden :

Te bepalen :

1. Op Dinsdag den 9n. Mei e. k. worden met zonsopgang van alle in de haven liggende schepen, van de forten en van de Gouvernementsgebouwen, waar dat bij festiviteiten gebruikelijk is, de vlaggen geheeschen. Zij worden niet vóór zonsondergang gestrooken.
2. Des morgens ten 8½ ure begeben de leden van den Kolonialen Raad zich naar het Raadhuis en vereenigen zich aldaar onder voorzitting van den Onder-Voorzitter.
3. Ten 9 ure vertrekt de Gouverneur, de vergadering zullende openen, vergezeld van zijne adjudanten, van de tijdelijke Gouvernements woning.
4. De Gouverneur, gekomen zijnde aan het Raadhuis, wordt ontvangen door eene uit de Leden door den Onder-Voorzitter te benoemen Commissie, die hem naar de Raadzaal geleidt.
5. De Gouverneur opent de vergadering.
6. Dadelijk na de opening verlaat de Gouverneur de vergadering en wordt tot aan de deur van het Raadhuis begeleid door de sub 4 bedoelde Commissie.
7. Voor het Raadhuis wordt eene eerewachter van de Schutterij en van het Garnizoen geplaatst.
8. Een saluut van elf schoten uit het geschut van het Waterfort kondigt aan zoowel het oogenblik dat de Gouverneur de tijdelijke Gouvernements-woning als dat waarop hij het Raadhuis verlaat.

Bij gouvernements beschikking dd. 1 Mei 1893 is aan den heer L. De-brot, 1e. commies, tot herstel van gezondheid, één maand binnenlandsch verlof verleend : 2 Mei is de heer F. J. Olivier, waarnemend Administrateur van Financiën, gedurende het verlof van den heer J. R. G. de Veer belast met de functiën van Lid van den Raad van bestuur in de Kolonie Curaçao : is de op het Parket van den Procureur-Generaal dienende 2e. commies J. H. Perret Gentil benoemd tot ambtenaar van Politie : 3 Mei is aan den heer J. A. de Veer, 1e. luitenant bij de dienstdoende Stedelijke Schutterij alhier, één jaar verlof verleend en hem tevens eervol ontslag verleend als adjudant van den Gouverneur onder dankbetuiging voor de vele als zoodanig door hem bewezen diensten.

Bij Gouvernements beschikking in dagteekening van heden is de Heer A. W. Statius Muller, 2de Luitenant bij de dienstdoende stedelijke schutterij, benoemd tot adjudant van den Gouverneur.

De Nederl. Schooner Gouv. van den Brandhof zal op Zaterdag den 6 dezer naar de eilanden St. Martin N. G. St. Eustatius en Saba vertrekken.

De mails zullen op den vertrek-dag om 2 uur des namiddags gesloten worden.

— Zooals onze lezers weten, heeft de heer A. Jesurun Dz. zich zijne benoeming tot lid van den Kolonialen Raad niet laten welgevalen. Ter vervulling van de vacature in den Raad, zijn nu jl. Maandagavond candidaten gekozen. De heeren H. Evertsz en J. P. E. Gorsira zijn onderscheidenlijk gekozen tot 1e. en 2e. gandi-daat.

Naar men zegt, is geen van de twee candidaten genegen, de benoeming tot lid van den Kolonialen Raad aan te nemen.

(De Vrijmoed.)

— Naar De Curaçaosche Courant meldt, leest men in de Amerikaansche bladen :

De feestvieringen te Rome, ter gelegenheid van de zilveren bruiloft van het Koninklijk paar, waren zeer luisterrijk. Tal van prinsen uit verschillende Staten kwamen de jubilarissen gelukwensen. De Keizer en de Keizerin van Duitschland brachten een groot gevolg mee. Elk bezoek van vorstelijke perso-

nen te Rome aan het regeerend huis van Savoye gebracht levert de moeilijkheid op van een bezoek aan den Paus. Uit het Quirinaal naar het Vaticaan gaat men in den regel niet. Zoo namen de Duitsche Keizer en zijne gemalin den weg over de Duitsche ambassade. Na een dejeuner bij den afgezant begaven zich de Keizer en de Keizerin bij den Paus. Het officieel bezoek duurde slechts een kwartier, waarop zich de Keizerin en het Duitsche personeel ver-wijderden. De Keizer had daarop met den Paus een onderhoud van bijna één uur. Niet buitengemeen hartelijk, maar uiterst beleefd was dit onderhoud. Volgens de Herald roerde Z. H. in algemeene termen de Romeinsche kwestie aan, en 's Keizers antwoord was *politely vague*. Over de hangende Duitsche aangelegenheden werd niet gesproken. Bij zijn vertrek wilde de Keizer 's Pausen hand kussen, doch Z. H. gaf hem een gemoedelijken handdruk.

Verleden week zijn drie huizen, dicht bij de Plantage *Sta. Martha*, tot den grond toe afgebrand.

Ook te Otrobanda is Dinsdag ll. brand ontstaan in een der huizen, toebehoorende aan den Heer Dania. Spoedig gebluscht, is de schade daardoor veroorzaakt gering. Opmerkelijk is 't, dat 't nu reeds den derden keer is, dat in hetzelfde huis een begin van brand geweest is.

Lijst van onafgemaakte en onbestelbaar beronden brieven :

Clarita Alexandre, Montanja, Carlos Ph. Brandon, Charles B. Corby, Johanna Didenofen, Frederik de Wind, Anton Dijkstra, Nicolina Evertsz, Anita de Martes, Mathilda Mollen, Carlos B. Mas, Rosta Pouvre, 2. Frederick A. Reynor, Augustin Ratto, Simeon Sosa, William A. Stephens, Luis Slaghek, Gracia de Rosa Mendez y familia, Julia Rodriguez, Paulina Marchena de Jarzagaray.

Aangeteekende stukken :

C. F. Corsica, Guiseppe di Donald, August Kramer, Gabriel Salas.

NEDERLAND.

AMSTERDAM. Te 1 u. 23 m. met een extra-trein van de Holl. Lz. Spoorweg-maatsij. onder de toejuichingen eener talrijke menigte uit Den Haag vertrokken, kwamen HH. MM. de Koninginnen dinsdag-middag 10 April te 2.20 onder het bulderen der saluutschoten, aan het centraal-station alhier aan. Na de gewone verwelkoming door de aanwezige auto-teiten namen HH. MM. plaats in de gereedstaande rijtuigen. Weinigtijds daarna zette de stoet zich in beweging en bereikte onder het gejuich der saamgestroomde menigte den Dam. Toen de Koninginnen op het balkon verschenen, ging er een juich-kreet op uit duizenden kelen. Het gure weder liet niet lang toe op het balkon te vertoeven, maar geruimen tijd bleef de kleine Koningin zich daarna vertoonen aan een der ramen van het Paleis en wuifde naar alle zijden. 's Avonds trachtten de socia-listen op den Dam voor het paleis samenscholingen te doen ontstaan. De politie verhinderde dit door haar krachtig optreden. De colporteur, die werd gearresteerd toen hij papieren in het koninklijk rijtuig wilde gooien, is de 19 jarige Hendrik Boas, drukkersgezel van *Recht voor Allen*. Hij is denzelfden-avond uit het arrest ontslagen.

Woensdag-morgen werd ten paleize de groote audiëntie gegeven. Als gewoonlijk waren hier honderden hoge staatsambtenaren en militairen van land- en zeemacht bijeen, verschil-lende Geestelijken van alle gezindten, o. a. de HEW. Deken met andere R. K. Geestelijken, rechters en eene menigte vertegenwoordigers van particuliere vereenigingen van hier en elders. Het defilé werd in de gebruikelijke volgorde gehouden. Tegen half-een uur trad de schutterij aan, voorafgegaan door de muziek, die zich van 1 tot 2 ure op den Dam liet hooren, waarbij een dichte drom den stoet omstuwde. 's Namiddags ongé-veer 4 uur, brachten de Koninginnen

een bezoek aan de brandweerkazerne, waar HH. MM. de verschillende oefeningen der manschappen gade sloegen.

Donderdag-morgen werd de particuliere audiëntie verleend, die ten 1½ uur was afgelopen. Te 1 uur werd de wacht van het paleis, welke door de schutterij was bezet, door de mariniers betrokken. Hetgeen weder een menigte menschen deed samenstroomen. De muziek der marine speelde tot 2 uur. Te 2 uur reden de Konin-ginnen, onder gejuich der menigte, door eenige straten der hoofdstad en gingen verder eene voorstelling in den circus-Carré bij te wonen.

KOLONIEN Bij het gevecht aan de Tamang tegen de Atjehers zijn van de Nederlandsche marine 2 korporaals der mariniers en 2 mariniers gesneuveld, een luitenant ter zee 1e kl., D. A. Mensert, en 6 minderen zwaar gewond, 2 luitnants ter zee 2e kl., J. N. B. van Dijk en J. H. Zeeman, en 6 minderen licht gewond. Voorts is gesneuveld de 1e luit. der inf. C. van de Schroeff, post-commandant van Serway.

Aartshtog Frans Ferdinand (de oudste zoon van aartshtog Karel Lodewijk, den broeder van keizer Frans Jozef en derhalve vermoede-lijke troonopvolger in Oostenrijk) werd op zijne reis om de wereld zon-dag 8 April te Batavia verwacht. De Aartshtog zou zijn intrek nemen ten paleize van den Gouverneur-Generaal te Buitenzorg.

BUITENLAND.

Rome.— De Paus geniet eene uitstekende gezondheid : den geheelen dag verricht hij zijn waarlijk drukke werkzaamheden en verpoost zich slechts door een wandeling in de tuinen van het Vaticaan. Z. H. moet het plan gevormd hebben om dezen zomer in het Casino van Pius IV door te brengen, dat nabij het Observatorium gelegen is. Prof. Seitz, een artist van grooten naam, heeft de opdracht ontvangen om het te restaureeren.

Thans is aanhangig de Zalig-verklaring der Dominicanen, die onder de regeering van Elisabeth in Ierland, den marteldood hebben ondergaan. Hun getal klint tot 600. Er werden te Derry op één nacht 34 vermoord : te Colerane 35.

De Czaar van Krakau, het orgaan van kardinaal Dunajewski, verhaalt dat prins Czartoryski en zijne gemalin, prinses Margaretha van Orleans, door den H. Vader ontvangen zijn in audiëntie en Z. H. hun verklaard had, dat hij steeds dacht aan Polen, dat zoowel in voor-als tegenspoed der Kerk was getrouw gebleven. Die natie is mij te dierbaarder, zeide de Paus, omdat haar lot zoozeer gelijkt op het mijne en dat der Kerk. De Polen moeten het weten, dat ik geen enkele gelegenheid heb laten voorbijgaan om te hunnen voordeele tusschen beide te komen. Maar zij moeten zich ook rekenschap er van geven, welke moeilijkheden ik steeds ontmoet heb en waarom ik niets voor hen heb kunnen doen.

Zelfs de liberale bladen staan verwonderd over den godsdienstigen geest, die onder het volk ontwaakt is en welken de plechtigheden van de Goede Week en de Paaschweek te aanschouwen gaven. Wij lezen daaromtrent in een brief uit Rome gericht aan een radikaal blad van Genua, de "Epoca" : Te Rome gaat alles slecht. De eenigen die reden tot tevredenheid hebben zijn de Prie-sters. Gisteren, Witten Donderdag, heb ik verschillende kerken bezocht, ze waren overvol. Ik verzeker u, wanneer ik voor elke honderd nieuwsgierigen slechts vijfenzeven-tig geloovigen tel, dan is het getal der laatsten nog aanzienlijk. In de Sint-Pieter was de menigte zoo op een gedrongen, dat het onmogelijk was zich te verroeren. Ik voor mij houd, dat de eenige waarheid, welke Crispi sinds langen tijd gesproken heeft deze is : dat hij verklaarde, dat de eenige kracht, die te Rome staan-de is gebleven, het Vaticaan is.

Zoo ziet men, we kunnen hier herhalen : De vijanden zeggen de waarheid.

Italie.— Nader wordt nog ge-meld, omtrent de ontvangst van keizer Wilhelm op het Vaticaan : de Keizer komt aan het Vaticaan in de rijtuigen der Duitsche legatie. In de vestibule presenteert de palatijsche wacht de wapens. De opper-ceremoniemeester, de majordomus en de particuliere kamerheer des Pausen zullen beneden aan de groote trap de hooge gasten opwachten. Een eerewachter vergezelt hen tot aan de troonzaal, waar de Paus, om-ringd door het college der Kardinalen en het korps diplomatiek, hen wacht. De Keizer zal vergezeld worden door den Staatssecretaris van buitenland-sche zaken en den Pruisischen ge-zant bij den H. Stoel. Na de ge-bruikelijke plichtplegingen zal de Paus zijn gast in zijn particulier werkvertrek leiden, waar zij een onderhoud zullen hebben. Daarna begeben zij zich weder naar de troon-zaal, waar de Keizer den Paus zijn gevolg zal voorstellen en zich op dezelfde wijze verwijderen als hij gekomen is.

— Ter gelegenheid van het Zilveren huwelijksfeest van den Koning en Koningin van Italië, zullen aldaar nieuwe postzegels verkrijgbaar worden gesteld met de beeltenis van den Koning en de Koningin.

Frankrijk.— De nieuwe be-windsleden, die sedert eenige da-gen de leiding der zaken in han-den hebben genomen, zijn nog steeds het voorwerp van velelei aanvallen en niet het minst van bespotting, in de Fransche pers. Geen enkel blad schijnt tevreden over hun optreden, en er heerscht volslagen onzekerheid omtrent de zaken, die dit mini-sterie brengen zal. Tusschen de regels door wordt in de beschouwingen der pers menige aanval gericht op den president der republiek, die, gelijk men hier en daar zegt, dit kabi-net aan de natie heeft opgedrongen en slechts aan personen, maar niet aan beginselen heeft gedacht. Een lang leven schijnt men het mini-sterie Dupuy niet te mogen voor-spellen.

Casimir Périer, president der Fransche kamer, heeft te Troyes eene redevoering gehouden voor zijne kiezers, waarin hij de republiekeinen aanried de deuren der republiek wijd open te zetten voor andersden-kenden. Maar dan moet eerlijk worden erkend, dat de monarchie heeft afgedaan en nooit behoort terug te keeren. Hij eindigde met een beroep op de vrije en verstandige demo-craten tot verdediging der repu-bliek en van het vaderland. Périer's kortelings opgekomen populariteit neemt intusschen even snel toe, als die van Carnot afneemt. In Frankrijk vervliegt de populariteit als de rook!

In Dahomey zijn de Franschen alweer een paar maal slaags geweest. Na den regentijd verwacht men een krachtig optreden der Franschen en eene beslissing. In het begin van Mei wordt generaal Dodds verwacht.

Het Hof van cassatie heeft het beroep van Ch. de Lesseps tegen het arrest van het hof van assisen, in de zaak van omkoopung van ambtenaren verworpen. Blondin, de veroordeelde uit het Panama-proces, is wegens ziekte vervoerd naar 't gasthuis St. Louis.

Het hof van Assisen, rechtsprekende in de zaak van de ontplof-fingen in het restaurant Véry, heeft Francis en mad. De Lange vrijge-sproken en Bricou tot 20 jaardwang-arbeid veroordeeld.

Duitschland.— De nieuwe kies-wet is door het huis van afgevaar-digden dinsdag 11 Apr. definitief onveranderd goedgekeurd.

De *Freisinnige Z.* deelt mede, dat de Duitsche staatsschuld (be-halve 120,000,000 mk. aan niet rente-gevende schuld) in 15 jaren gestegen is van niets tot 1,697,000,000 mk. en wel grootendeels tengevolge van uit-gaven voor leger en vloot. Het blad vraagt, waar moet dat heen?

In den rijksdag deelde Ahl-wardt aan den voorzitter mede, dat hij, voordat men zou overgaan tot de orde van den dag, de vroeger beloofde documenten zou overleg-gen. Deze stukken zullen dan, even-als de vorige maal, ten fine van on-

derzoek worden toevertrouwd aan het sentiorencollegium.

— Volgens de *Figaro* zou prof. Koch een nieuw middel tegen tuberculose ontdekt hebben, waarmee laatstelijk proeven zijn genomen, in het hospitaal voor teringlijders, dat de keizer te Berlijn heeft gesticht. Het nieuwe middel, dat een verwonderlijke geneeskraft moet bezitten, is een groenachtig vloeistof, die bij 40 pCt. vervluchtigt: het wordt niet als onderhuidse inspuiting, maar als inhalatie aangewend. De uitvinding werd tot nu toe stil gehouden, daar de Keizer persoonlijk het heugelijk nieuws, bij zijne komst te Rome, aan koning Humbert wilde mededeelen.

— De stad Tolkemitt bij Marienburg is door een grooten brand geteisterd, waarbij 35 huizen in de asch werden gelegd. De schade is zeer aanzienlijk. Daar het vuur op verschillende plaatsen te gelijk ontstond, vermoedt men dat de brand aan een misdadig opzet te wijten is.

— Vreeselijk maar rechtvaardig verwijt. Het gerechtshof te Berlijn heeft een misdadiger met name Kuhn veroordeeld. Voor de uitvoering van het vonnis heeft de veroordeelde een bezoek van zijn moeder gehad. Deze in tranen badende heeft zich om den hals haars zoons geworpen, maar hij heeft haar weg gestooten en snikkende gezegd: „Moeder, als gij mij gestraft had op den dag, dat ik voor den eersten maal twee gestolen eieren had thuis gebracht, zou ik nu het schavot niet behoeven te bestijgen.”

Engeland.— In de redevoering, waarmede Gladstone het debat opende en aan wier schitterende eigenschappen zelfs de tegenpartij hulde brengt, al verklaart ze bond weg, dat ze geen enkel argument bevatte, — in die redevoering heeft „de groote oude” onder meer vooral ook dit trachten te betoogen: dat in de beschaafde wereld nooit zegen gerust heeft, op een met kracht van geweld gehandhaafde unie van zoodanigen aard, dat de wetgevende macht van den zwakkeren staat onderdrukt werd. Als eerste voorbeeld noemde hij dat van Nederland en België. Na een moeilijk bestaan van 15 jaren kwam eene scheiding tot stand, en thans zijn het twee afzonderlijke, gelukkige, bloeiende en vriendschappelijke koninkrijken. Een tweede voorbeeld was Oostenrijk-Hongarije: die unie werd een aantal jaren gehandhaafd, maar werd verbroken omdat men te kiezen had tusschen dat middel en den ondergang van het rijk. Het derde voorbeeld was dat van Rusland en Polen: daar bestaat slechts de unie nog, maar zij bloeit niet, en bestaat slechts als eene waarschuwing voor andere rijken. Hij erkende, dat de financiële quaestie moeilijk oplosbaar is: doch in geval buitengewone omstandigheden de uitgaven des rijks mochten doen stijgen, zou er baat kunnen gezocht worden bij eene verhooging van den accijns op gedistilleerd en van de inkomsten-belasting, en dan zou Ierland zijn deel dragen in dien last. Het Iersche vraagstuk is thans eene quaestie tusschen eene sterke en zwakke natie. Niets is vernederender, dan onderdrukking van eene zwakke door eene sterke natie: niets edeler dan het schouwspel hoe een natie zich laat leiden door eer en plicht, vast besloten om uit vrije beweging een onrecht uit de wereld te helpen. Daarna stelde de oud-minister Hiels-Beach, uit naam der oppositie voor, de „Bill” te verwerpen.

— De woede der unionisten kent geen grenzen. In eene vergadering te Liverpool gehouden, heeft lord Randolph Churchill, het woord gevoerd en Gladstone's home-rule-ontwerp, schurkachtig, en eene dwingelandij genoemd, volgens hetwelk de Ieren niet alleen in Ierland, maar ook in Engeland mede regeeren zouden. Ten spijt echter van al het ooverdoovende tromgeroffel, dat de tegenstanders doen hooren, voorspellen de vrienden van het groene Erin, dat de home-rule-bill, dezen zomer zal worden aangenomen.

— Door een besluit tot beperking van den wapen-invoer in Ierland gaf de regeering aan de mannen van

Ulster een teeken, dat ze het zich openlijk toerusten tot den burgeroorlog niet dulden zal. Dezen kant toch geldt blijkbaar de maatregel en niet de wapenen, welke, uit Amerika komende, min of meer fenianistische Ieren bij zich mochten hebben, schoon het toeval heeft gewild, dat de eerste in-beslag-nemingen hebben plaats gehad bij passagiers uit Amerika in de haven van Queenstown. Het onderzoek schijnt tamelijk streng te wezen.

Belgie.— Te Brussel hebben zondag 9 April weer eens socialisten met roode vlaggen door de straten geloopt en „leve het algemeen stemrecht” geschreeuwd tegen de troepen, die naar de parade gingen, (de Koning was jarig) wat eenige verwarring teweegbracht. Een werkmans, die kreten aanhief beledigend voor den Koning, werd gearresteerd.

— Op denzelfden dag, waarop koning Leopold zijn 35sten verjaardag vierde, werd zijn neef en vermoedelijke opvolger, prins Albert, de zoon van s Konings broeder, den graaf van Vlaanderen, meerderjarig. Prins Albert werd den 8 April 1875 geboren en bereikte dus den leeftijd van 18 jaren, ook in België het tijdstip der meerderjarigheid voor prinses van het vorstenhuis. De *Staats-Ct.* brengt dit feit ter kennis van het volk en bevat tevens een koninklijk besluit, waarbij den prins het groot-kruis der Leopolds-orde wordt verleend.

Bulgarije.— Vorst Ferdinand is van Weenen naar Italië vertrokken. Prinses Clémentine van Orleans, de dochter van koning Lodewijk Philips en moeder van den Vorst, zou de voltrekking van het huwelijk van haar zoon met de prinses van Parma bijwonen. Het huwelijk zou plaats hebben den 20 April. De Prins heeft bij proclamatie zijn vertrek uit Sofia bekend gemaakt en Jivkoff, den minister van onderwijs, tot zijnen stedehouder benoemd gedurende zijne afwezigheid. Prins Ferdinand reist met een exprestrein: Stambuloff, eerste-minister, Grecoff, minister van buitenlandsche zaken, de voorzitter der Sobranja en eene deputatie uit het leger vergezellen hem.

Omtrent de ziekte van den Vorst van Bulgarije, waaromtrent in de Europeesche pers alle denkbare geruchten de ronde deden, kan thans met zekerheid het volgende worden medegedeeld: Bij gelegenheid van de blijde intrede van den Vorst in de stad, had men aan het station, waar de receptie plaats had, een vuurwerk ontstoken. Bij den uitgang van het station ontbrandde in de onmiddellijke nabijheid van het rijktuig verschillende springbussen. Meenende dat een aanval tegen hem werd gericht, sprong de Vorst uit het rijktuig en gleed hij uit, met het ongelukkig gevolg, dat, vermoedelijk door de uitbarstingen in zijne onmiddellijke omgeving, het trommelvies van zijn oor scheurde. Het oorbeen werd eveneens door den val of door de ontploffingen aangedaan en het is te danken aan het energiek optreden der geneesheeren, dat het gehoor behouden is. Thans is alle gevaar geweken. Van een aanval op zijn leven is geen oogenblik sprake geweest.

Servie.— Bij eene aardbeving zijn Papavitz en Solainatz verwoest; een rechter uit het district Sagadina is daarbij omgekomen.

De aardbevingen houden aan. In sommige steden en dorpen is niet onbelangrijke schade aangebracht. Hier en daar ontstonden groote aard-spleten, waaruit water kwam gevloeid. Duizende huizen zijn ingestort of staan ontredder. Geen scheepsel waagt zich in enkele streken onder dak te slapen.

Oostenrijk.— Uit Weenen wordt gemeld, dat, na vorst Ferdinand, ook de Bulgaarsche minister-president Stambuloff door keizer Frans Jozef in particuliere audiëntie is ontvangen.

— Het Hongaarsche volkshuis verwierp een tegen de regeering voorgestelde motie van afkeuring, wegens het gebruik der Duitsche taal aan de militaire academie. Verworpen werd mede een voorstel om eene

afzonderlijke Hongaarsche artillerie te vormen.

— Het katholieke leven in Hongarije begint zich reeds meer en meer te ontwikkelen. Voor eenige weken is te Oldenburg een groote vergadering van katholieken gehouden en weldra zal er weder een plaats hebben te Kamorn, waarop de voornaamste katholieken des lands zullen tegenwoordig zijn.

Denemarken.— Zaterdag 8 April toen de koning zijn 75n verjaardag vierde, zond de Czaar zijnen schoonvader een telegram van gelukwensching met de bijvoeging, dat het keizerpaar dezen zomer de Deense koningsfamilie op het slot Frederiksborg weder hoopt te bezoeken.

Zwitserland.— De bondsraad heeft thans bericht gekregen, dat de Keizer van Duitschland bij zijn terugkeer uit Rome, officieel door Zwitserland zal trekken. Z. M. heeft het verlangen uitgedrukt de afgevaardigden van den bondsraad te ontvangen. Men zal hetzelfde ceremonieel in acht nemen, als bij den doortocht van koning Humbert in 1889. Twee hoog geplaatste officieren zullen den Keizer ontvangen en hem vergezellen tot aan de grenzen van Zwitserland. Waarschijnlijk zal de officieele ontvangst plaats hebben te Göschenen of te Luzern.

Amerika.— Cleveland, de nieuwe president, heeft plechtig verklaard dat, indien de wetgevende vergadering het besluit mocht nemen om de tentoonstelling te Chicago op zondag te openen, hij gebruik zou maken van zijn recht van veto om deze schending van 's Heeren dag te voorkomen.

— Voor bezoekers van de tentoonstelling zijn de volgende inlichtingen over het klimaat van Chicago van belang: In Mei is het afwisselend heet en regenachtig, een slechte tijd voor vreemdelingen, aangezien de malaria dan grooten vat op hen heeft. Juli en Augustus zijn zeer heet. September begint de mooie tijd en in October schijnt het te Chicago mooi weer te zijn. Dezelfde briefschrijver betwijfelt of de tentoonstelling den 1 Mei klaar zal zijn, ofschoon een 5000 arbeiders met groote kracht en voorvarendheid werken. Elk land, dat op de tentoonstelling vertegenwoordigd is, zal zijnen bijzonderen nationalen dag hebben. Voor Nederland is den 31n Augustus, de verjaardag van koningin Wilhelmina, bestemd.

NOTICIANAN DI CABEL

New-York. 27 April. — Según nan ta anuncia fò di Paris, presumpuesto a ser completamente discuti i adoptá ayera den Senado.

La reina Victoria a sali ayera fò di Italia pa Inglaterra.

Despachonan di San Petersburgo ta anuncia koe duranti viaha di Zar na Crimea, miliones di hende di coenuco a sali riba camina, coe obheto di stop e tren i di presentá Zar un petición pa yamá su atención riba abusanon di autoridadnan local. Nan esfuerso no a logrã i a moeri 42 di nan i 15 soldã.

New-York.— Presidente Cleveland a pasã revista dje barcoenan di guerra: el tabata acompañã di hinter cuerpo diplomático i di principal dignatárianan di Estados Unidos.

Londres.— Mr. Gladstone a ser sigi antayera di un hombre yamá Folonshead i di 38 individuo koe ta contra Home Rule. Policía a arrestã Folonshead. El a haci diferente tiro di revolver. Un boeki chiquito di nota ta justificã koe nan tabatin intención di asesinã Gladstone.

Paris. 2 Mayo. — Dia 1 di Mayo a pasã sin desorden.

Londres.— Banco nacional di Australia a suspende su pagonan. Depositonan ta pasã 9 miljon di libra esterlina.

Den cámara di comunes, Sir Charles Dilke a pidi retiro di trópanan di Egipto; e proposición a ser rechazã.

New-York.— Presidente Cleveland a habri exposición di Chicago. Alojamiento pa visitadonan ta poco;

promer koe fin di Junio lo ta difícil, según nan ta bisa, di haljã oenda hospedã na Chicago.

Vapornan di guerra Spanjõ a bai Cuba, pasobra revolucion ta continuã ainda na e isla alji.

Londres. 3 Mayo. — Diferente banki a kibrã na Australia. Súmanan depositã ta ascendẽ na 47 miljon libra esterlina.

Huelga di trahadonan na doek ta continuã. Nan a pegã toer depòsito di paloe na candela. Na Dundee tin 19,000 huelgista.

Paris. — A pesar di oposición di gabinete, cámara, coe 252 voto contra 246, a aceptã e proposición di Mr. Yves Guyot pa aboli derecho municipal.

Coe 319 contra 139 voto, cámara a aprobã arresto di Baudin, koe dia 1 Mayo a excitã populacho na comete desorden.

Gabinete spanjõ a resolvẽ di mandã Cuba, 4 bataljon fò di Porto Rico, 2 bataljon fò di islanan Canaria i 5000 hombre fò di España.

VERSCHEIDENHEDEN.

Godefroy Cavaignac, wiens naam te Parijs op aller lippen is, is de zoon van een beroemden vader.

De generaal Eugène Louis Cavaignac was in 1848 de man, die, met weverdiende lauweren wegens tal van uitstekende daden in Algerië gekroond, in de bloedige Junidagen de orde te Parijs door geestkracht en beleid herstelde en na Lamartine's aftreding het hoofd van 't uitvoerend bewind was, totdat de volkskeuze hem met 14 miljoen stemmen in de minderheid liet tegenover Louis Napoleon, die met ruim 5 miljoen stemmen tot president der Republiek gekozen werd.

De republikeinsche gezindheid van den beroemden krijgsman is op den zoon overgegaan. Als leerling van het Lycée weigerde hij een prijs aan te nemen, omdat de zoon van den overweldiger van 2 December 1851 de prijzen uitreikte. Hij is zoowel technicus als rechtsgelerde en had reeds tweemaal zitting in het bewind, eerst onder generaal Camponen als onder-secretaris voor oorlog, later korten tijd als minister van marine.

Verder heeft hij veel studie gemaakt van spoorwegbeheer en schreef o. a. een werkje over de tarieven, terwijl hij bovendien een studie leverde over den staatkundigen toestand van Pruisen, die indertijd zeer de aandacht trok.

Bij den kastelein van het Paviljoen in het Vondelpark te Amsterdam, wiens naam toevallig Van Kuiken is, verhuisden onlangs 24 kippen met een haan op spoorloze wijze — en dat, terwijl in die buurt nog wel vier particuliere nachtwakers dienst doen! Toen dit zaakje opgeknapt was, moeten de dieven nog tijd hebben gevonden om, met kruit, wijsgeerig op het hok aan te tekenen: „Het is in strijd met de natuur, dat één Kuiken over 24 volwassen kippen mitsgaders een haan den baas speelt.”

Op een andere plaats, waar men enkel 'n haan had kunnen bemachtigen, die in den loop overnachtte, terwijl de kippen binnenshuis sliepen, verontschuldigde men de verdwijning van het beest met de opmerking: „Veelwijverij is verboden.”

In een te Amsterdam verschijnend blad, *De Cloon*, wordt het volgende briefje gevonden:

Ver 1 vœndigde Speling.

GeSte Dr.

De (uitspreke als in d kinderjare) klauwn bezgt zig o (w zulle r wel an gewenne d nul als met t beschauwe) dat U mètode als 't grót sukó kan ge8 worde. D 2strijt op tálge bít is el&dig. De klauwn 4t U als i grót mens. G zijt i imens knap literator. G rijngit onze tál als Hólewé 't bloet. Ons lant is t klijn vór U. Op U grafstén zúle w bijtele

„Hir ligt Kólewijn

„D tál déd hem pijn

„Hij makte hár rij

„In d Olímpús zal hij nu wel zijn

„Omijn.....”

De klauwn 8 zig verpligt zijn lészers t verzoeke évenis bewijze van athézi intz&d&.

Pietje wandelde gepasseerde week te Amsterdam langs de Nassaukade. 't Was vrij koud, zijn overjasje was erg

dun... Pietje voelde dat de wind hem te pakken nam. Daar kwam bij dat 'ie 's ochtends maar heel schraaltjes had ontbeten. Alles werkte samen om Pietje ontevreden te maken; waarom moest hij 't nou zoo beroerd hebben, terwijl anderen.....

Warempel, daar stond de voordeur van een bovenhuis open. 't Was heel verleidelijk!

Te duivel, dacht Pietje, dat 's een vriendelijke invitatie!

Hij keek eens naar boven. Geen kapers op de kust, dus hij de trap op. Heel kalmpjes wandelde hij opwaarts.

„Goeden morgen, juffrouw”, riep hij heel vriendelijk de juffrouw van één hoog toe, die even haren neus buiten de deur stak.

„Dag, baas!” knikte het vrouwtje Pietje vriendelijk tegen.

Pietje wandelde heel rustig naar den zolder. Daar brak hij de deur open en de eerste kist, die hij vond.

„Prachtige vangst. De kist was gevuld met linnengoed, met ochtendjaponnen, met slaapmutsen en kwijldoekjes, met schortjes en luiers.... alles deed Pietje zorgvuldig in een grooten zak, en toen daalde hij weer af.

De juffrouw van de tweede verdieping — eigenares van de kist met kleeren — beklagde Pietje, omdat hij zoo zwaar en zoo moeilijk moest dragen.

Ja, verbeeld je, zei Pietje, quasi boos, nou sjouw ik dien zwaren zak al die trappen op en nou mot ik waarachtig hiernaast wezen.

Pietje verdween.

De juffrouw moest toevallig boven zijn... tableau.

Kassis Pacha, de Egyptische Minister van Oorlog, was bijzonder gesteld op het uiterlijk van zijne officieren en vaardigde strenge orders uit, dat zij zich nooit ongeschoren in het publiek mochten vertoonen. Op zekeren dag ontmoette hij op straat een luitenant, die zijn bevel in den wind had geslagen.

„Tot welk regiment behoort ge?” vroeg de verontwaardigde minister.

„Tot het —ste regiment te Abasseuh,” antwoordde de verschrikte luitenant.

„Stap dadelijk in mijn rijtuig, zodat ik u naar uw garnizoen kan brengen, om u in het openbaar te laten straffen,” was het streng bevel, dat daarop volgde.

De jonkman gehoorzaamde en het tweetal reed in somber stilzwijgen voort, tot dat de Pacha zijn rijtuig ergens liet stilhouden, waar hij voor zaken eene poos opgehouden zou worden. De schuldige nam nu zijne kans waar, sprong uit het rijtuig, liep een barbierswinkel in de nabijheid in en was weer op zijn post, minus zijn baard, voordat de minister terugkwam. Gedurende het overige van den tocht hield de officier zijn gelaat met zijne handen bedekt, als een beeld van verslagenheid. Abasseuh werd eindelijk bereikt en al de officieren waren bijeen, om getuige te zijn van de degradatie van hun kameraad, die zich achter zijn chef hield.

„Kom voor 't front, hondenkind!” riep de vertoornde Pacha, toen daar een officier voor hem trad, met een gezicht, zoo glad als een kindervangetje en een alleronschuldigst voorkomen.

Zijn Excellentie zag hem met een blik van de hoogste verbazing aan, en terwijl een waardeerende glimlach over zijne strenge gelaatstreken speelde, wendde hij zich tot de verzamelde officieren en zeide: „Mijne heeren, uw oude minister is een gek en uw jonge luitenant is kapitein.”

In Eraband woont een boerenknecht, wiens maag voor uitzetting nog al vatbaar schijnt te wezen. Onlangs ging hij tegen den boer, bij wien hij in dienst was, eene weddenschap aan, om binnen 20 minuten tijds, 40 hard gekookte kippenereien, benevens 8 sneden uit het midden van een roggemik op te eten. Mocht het echter blijken, dat hij na vermeld tijdsverloop de geheele massa niet verorberd had, zoo moest hij —zijn baas voor ieder ei 6 ct. betalen; maar jawel! Nauwlijks waren 17 minuten en 23 seconden verstreken, of onze knecht had alles „in zijn kraag zitten,” derhalve had hij het gansche „rommelzoodje” gratis voor het oppeuzelen.

DE ONTHULLING

van het gedenkteken, door de oudleerlingen van wijlen den heer

A. BROUWER

op zijn graf opgericht, zal plaats hebben op

Dinsdag,

den 9n. dezer om 5 ure des namiddags.

Genoemde leerlingen en allen, die in den geachten overledene belangstellen, worden hierbij uitgenoodigd bijeen te komen ten huize van den eerst ondergeteekende, om van daar gezamenlijk zich naar het Protestantsche kerkhof op Pietermaai te begeven.

Curacao, 3 Mei 1893.

E. S. L. MADURO.

J. H. QUAST Hz.

H. M. PENSO.

JACOB DE SOLA.

J. B. GRAVENHORST.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van ZILVEREN EN GOUDEN VOORWERPEN, beleend ter Spaar- en Beleenbank, van 1 Juli t/m. 31 December 1890, onder N°. 805 t/m. N°. 4900 A zal worden voortgezet op Woensdag, 10 Mei en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curacao, 6 Mei 1893.

De Voorzitter.

M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe público di PREEN-DANAN koe tien plaka fia riba nan na Spaar- en Beleenbank, eesta eesnan di fo di 1 di Juli te 31 di December di 1890, bao di noember 805 te noember 4900 A, lo continuá Djarazon, dia 10 di Mei i dianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di evita e beendementoe ayi pagando intres koe nan ta debe.

Corsouw, 6 di Mei 1893.

President,

M. P. CURIEL

ANUNCIO.

Toer heende koe ta debe na boedel di Sjoon Nobles Marchena lo tin bondad di baai paga nan kweenta na kantoor di Meeneer Van Lier, abogado, na Punda, promé koe dia 15 di Mayo, afin di evitá na nan mees gastoe di co-bramentoe koe bode.

Curacao 28 Abril 1893.

WAARSCHUWING.

Ieder en een iegelijk, die iets verschuldigd mocht zijn aan den ondergeteekende of aan de firma FAARUP & GORSIRA in liquidatie, met de in-

ning van wier uitstaanden de ondergeteekende belast is, wordt hierbij gewaarschuwd het verschuldigde zoo spoedig mogelijk te voldoen, daar hij anders tot het nemen van gerechtelijke stappen zal moeten overgaan.

Curacao 29 April 1893.

JOHN C. FAARUP.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,

NEW YORK.

Libro de Explosión, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterías y Almacenes de Viveros.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSEN.

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO.

1893.	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia
Vertrekt van NEW-YORK....	April. 5 April.	15 April.	26 Mei.	6 Mei.	17 Mei.	27
Komt aan te CURAÇAO....	11	21 Mei.	2	12	23 Juni.	2
Vertrekt van	12	22	3	13	24	3
Komt aan te PRO. CABELLO	13	23	4	14	25	4
Vertrekt van	14	24	5	15	26	5
Komt aan te LA GUAYRA..	15	25	6	16	27	6
Vertrekt van	16	26	7	17	28	7
Komt aan te PRO. CABELLO	17	27	8	18	29	8
Vertrekt van	18	28	9	19	30	9
Komt aan te CURAÇAO....	19	29	10	20	31	10
Vertrekt van	20	30	11	21 Juni.	1	11
Komt aan te LA GUAYRA aan	21 Mei.	31	12	22	2	12
doet LA GUAYRA aan	22	3	13	23	3	13
om passagiers en Mails aan				24		14
wal te zetten in te nemen						
Komt aan te NEW-YORK...	23	4	14	25		20

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO.....	April. 12	April. 22	Mei. 3	Mei. 13	Mei. 24
Komt aan te MARACAIBO.....	13	23	4	14	25
Vertrekt van	14	24	5	15	26
Komt aan te CURAÇAO.....	15	25	6	16	27

De Stoomschepen van deze lijn zijn expres-eijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MEDICO DESDE 1854
La Pepsina titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilacea.

- 1. **PILDORAS DE PEPINA PURA ACIDIFICADA.** Males de estomago, digestiones dificiles, gastralgia, etc.
- 2. **PILDORAS DE PEPINA EN HIERRO** preparadas por el HIDROGENO. Males digestiones de personas debiles y anémicas.
- 3. **PILDORAS DE PEPINA CON IODURO DE HIERRO.** Dispepsia complicada de linfetismo, de raquitismo, etc.

Estas pildoras son muy solubles en el estomago.
HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y FARMACIAS.

ACEITE de HOGG

HIGADO FRESCO & BACALAO, NATURAL, MEDICINAL
El mejor que existe puesto que ha obtenido la mas alta recompensa en la EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889

Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los primeros médicos del mundo entero, contra las Enfermedades del Fiebre, Tos, Personas débiles, los Niños raquíticos, Hemorroides, Erupciones del cutis, etc.
Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los aceites blancos de Noruega, cuya apuración los hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.
Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — Enjuague con la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés
SOLO PROPIETARIO: **HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, y EN TODAS LAS FARMACIAS.**